

Støtte for at kunne gaae ind paa Lovudkastet, saaledes som det udgik fra Comitæens Hænder. Jeg har jo vel ved den Behandling, som Lovudkastet har fundet paa et senere Stadium her i Thinget, maattet kunne forudsæe Muligheden af Anvendelsen af det kongelige Veto i Anledning af denne Sag; men jeg maa tilstaae, jeg har ikke en saa ubetinget Frygt for Anvendelsen af det kongelige Veto, som jeg har hørt, at andre ærede Medlemmer nære; men i ethvert Tilfælde kan jeg ikke følge Tankegangen hos de ærede Medlemmer, som af Frygt for, at Kongen skulde anvende sit Veto, efterat en Lov er vedtagen i begge Rigsdagens Afdelinger, hellere ville gaae ind paa at lade en enkelt Minister forhindre Lovens Antagelse ved at komme med sit absolute Veto, inden Loven er bleven vedtagen. Naar jeg imidlertid idag agter ikke at stemme for Udcastet, da er Grunden dertil den, at det forekommer mig, som der er givet Udset til Muligheden af en Ministerkrise, og jeg troer, at Erfaringen har hidtil tilstrækkeligt vist de meget beklagelige Følger, en Ministerkrise kan have. Da jeg nu ikke har forandret min Overbeviisning om Lovens egentlige Betydning, hvorefter jeg stemte for den sidste Gang, og altsaa ikke nu kan stemme imod, hvad jeg i dette Aars Begyndelse og senere har stemt for, vil jeg aldeles afholde mig fra at stemme.

Andrø: Da det forekommer mig, at Sagens simple og klare Stilling ikke længere staaer fuldkommen tydeligt efter de sidste Foredrag, skal jeg tillade mig med et Par Ord at antyde, hvorledes jeg seer den og derved tilige motivere min Stemmegivning. Jeg troer, at de Alternativer, til hvilke den ærede Landstingsmand for Fyen (Vardensteth), der sidder i min Nærhed, hentydede i sit Foredrag, ere senere betydeligt indskrænkede, og jeg kan ikke andet end takke den høitærede Indenrigsminister for den i mine Tanker aldeles utvetydige og bestemte Erklæring, han har afgivet. Hvis Noget i Forsamlingen, nemlig endnu skulde mene, at der mangler en bestemt Angivelse af, hvad hele Statsraadet vil gjøre, saa forekommer det mig dog at maatte være indlysende, at, naar Statsraadet ikke har været

sammenkaldt, for specielt at udtale sig om denne Sag, saa kan en enkelt Minister paa ingen Maade afgive nogen anden Erklæring end den, der her er fremkommen. Jeg har i dette Dieblik aldeles ingen Frygt for nogen Ministerkrise; det forekommer mig aldeles klart, at om en saadan kan der ikke være Tale. Følgen af, at vi antog Lovene her, staaer for mig temmelig klart at ville utvilsomt være den, at Regjeringen vilde gjøre Brug af det kongelige Veto, og at saaledes et Brud imellem Rigsdagen og Regjeringen vilde tilveiebringes, saa stort, som det er muligt at faae det. Naar man nu vil sige: „Ja, det er derfor ikke sagt, at vi ville sætte os i en saa bestemt Opposition imod Regjeringen; nei, der er ikke nogen Grund til saaledes at frygte for dette Brud; det er ikke saa ilde meent; naar det først er kommet dertil, saa ville vi finde os ganske roligt i det og vente, indtil Ministeren paa en senere Rigsdag fremkommer med et Lovforslag, vi da kunne gaae ind paa,“ — saa siger jeg, at en saadan Afseer, som jeg gjerne vil troe under de nuværende Omstændigheder vil være den eneste mulige for Rigsdagen at følge, vilde dog i mine Tanker give Rigsdagens Betydning et Knæk, større end alle de øvrige, og det vil jeg ikke medvirke til at give den. Derfor stemmer jeg imod Loven uden nogetsomhelst Hensyn til Lovens Realitet; det er blot Sagens, som det forekommer mig, meget simple Stilling, der i dette Dieblik gjør det nødvendigt for mig at stemme imod den.

Blume: Jeg skulde blot med nogle faa Ord erklære, hvad der forresten vil fremgaae af, hvad jeg tidligere har sagt i Anledning af denne Lov, at jeg stemmer imod Loven. Jeg stemmer ikke imod Loven af den Grund, at den er for frifindet, eller at Valgretten føres for langt ned, men snarere af den modsatte Grund. Jeg har slet ingen Frygt for, at Valgretten bliver udvidet eller bragt længere ned, som jeg selv tidligere har udvirket; men jeg stemmer imod Loven, fordi jeg har Meget imod den, saaledes som den foreligger, og saa troer jeg ogsaa, at jeg tør stemme derimod, uden at see hen til de andre Betragtninger, som maaskee ved Siden deraf kunne gjøre sig gjældende. Men hvorfor jeg har begjæret Dr-